

Udgifterne til den nødvendige Control. Jeg taler som sagt ikke om Gagens Størrelse, men jeg har megen Tvivl, om den enkelte Mand med de ham til Assistance og Contoirhold anviste 1,200 Rd. vil være i Stand til at udføre de Pligter, der maae udføres, dersom ikke det hele Tilshyn skal blive illusorisk. Dette troer jeg er et Punkt, der fortjener meget alvorlig Overveielse i et Udvalg og med Ministeren. Men dernæst vil jeg dog gjøre den almindelige Bemærkning, at, forsaavidt der er lagt en ganske særlig Vægt paa Nødvendigheden af Besparelser i dette Dieblil, falder det mig naturligtvis ikke ind at benægte, at der under de nærværende Forhold er en stor Nødvendighed for Besparelser; men lad os dog ikke glemme, at de Ministerier, med Hensyn til hvilke der her foreligger en særegen Opgave, ikke ere de Ministerier, som vedkomme Rigsdagen. Der er egentlig ikke for de Ministeriers Vedkommende, der høre under Rigsdagen, nu nogen særlig Opfordring til Besparelse; thi hvis det var Tilfældet, saa vilde det være et Bevæis paa, at man tidligere havde ruttet med Pengene. Jeg troer nu paa ingen Maade, dette kan siges at være Tilfældet; jeg troer, at Rigsdagen altid har ladet sig det være magtpaaliggende at søge at fremme Besparelser, hvor det kunde skee med Held, og den samme Fremgangsmaade vil den ganske sikkert ogsaa vedblive at følge; men den sørgelige Forandring, der er indtraadt i vore Forhold, som naturligtvis vil gjøre sig gjældende paa Budgettet, rammer ikke de Ministerier, som Rigsdagen har med at gjøre; den kommer frem navnlig med Hensyn til Udenrigsministeriet og især med Hensyn til Krigs- og Marineministeriet; alle indgribende Besparelser, der ville føre til Noget, som man vil kunne mærke, de høre navnlig under Krigs- og Marineministeriet.

Simon: Jeg kan ikke nægte, at den Tvivl, den ærede sidste Taler hittede om det Hensigtsmæssige i at overlevere Hovedlandeveiene til Amtsraadenes Bestyrelse, har ogsaa jeg paa et tidligere Stadium af denne Sag deelt. Den første Gang, dette Spørgsmaal blev forelagt mig, var allerede for 5 Aar siden, da der blev affordret Roeskilde Amtsraad Be-

tænkning om, hvorvidt der maatte være Anledning for Amtsraadet til at overtage Hovedlandeveien fra Roeskilde til Ringsted. Det Resultat, hvortil Amtsraadet den Gang kom, var, at man ikke ønskede at overtage Veibestyrelsen; man frygtede nemlig for, at det vilde medføre forholdsvis forøgede Udgifter for Amtets Veivæsen, idet man den Gang ikke vidste, hvorledes det øvrige Veivæsen vilde blive ordnet, og navnlig hvorledes Roeskilde Amtsraadsdistrict vilde faae de Udgifter dækkede, som derved vilde blive paabyrdede det. Senere er jeg imidlertid ved nærmere Overveielse af Sagen og efter den Erfaring, jeg imidlertid har vundet, kommen til den Erkjendelse, at man trygt kan overdrage Amtsraadene Bestyrelsen ogsaa af Hovedlandeveiene. Jeg kan nemlig ikke skjønne, at der til at vedligeholde disse Landeveie udfordres en større Dygtighed end til Vedligeholdelsen af de mindre Landeveie. Naar jeg f. Ex. seer hen til en Bei, der ligger nær ved Kjøbenhavn, og som hører til de mindre Landeveie, nemlig Strandveien, saa kan denne i enhver Henseende sættes i Klasse med en Hovedlandevei, og jeg tør appellere til Enhver, om ikke denne Bei er holdt i samme gode Stand som Hovedlandeveiene. Jeg troer derfor, at Erfaringen taler for, at der ikke kan være Noget at risikere, at man ikke udsætter Hovedlandeveiene for at lide Skade ved, at de overdrages til Amtsraadenes Bestyrelse; men jeg maa være fuldkommen enig med den foregaaende Taler i, at en Betingelse for, at man trygt kan gjøre det, maa det være, at der stilles et nøie Tilshyn med, at Veiene holdes i en forsvarlig Stand, hvad enten man nu vil have, at dette Tilshyn skal skee ved en Veidirecteur eller paa anden Maade. Hvad nu denne Veidirecteurs Stilling angaaer, hvorom der er blevet rejst Spørgsmaal, maa jeg ogsaa være enig med den ærede foregaaende Taler i, at de Functioner, der ere tillagte ham, ikke kunne udføres af Personalet i det Departement i Indenrigsministeriet, hvorunder Veivæsenet forterer; dette er, saavidt jeg skjønner, saa klart blevet paavist af den ærede Taler, at jeg ikke skal opholde mig videre derved. Men skal nu Veidirecteuren have hele dette Veinet af om-

trent 800 Mile under sit Tilshyn, saa troer jeg